

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr. 1a - 555/10

DECIZIE

22 decembrie 2010

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

avînd în componența sa :

Președintele ședinței

Mihail Nicolaev

Judecătorii

Ala Rotaru , Ruslana Burdeniuc

Grefier

Elena Țeruș

Cu participarea :

Procurorului

Natalia Bobu

Avocatului

Lilia Berladean

a judecat în ședință publică în ordine de apel apelurile declarate de către procurorul în procuratura Florești Ion Prodan și inculpata **Ivanciuc Vera Gheorghe** împotriva sentinței judecătoreiei Sîngerei din 03 decembrie 2008.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

Prin sentința judecătoreiei Sîngerei din 03 decembrie 2008 ,

Ivanciuc Vera Gheorghe, a.n.25decembrie1948,origi nară din sat.Ignăței,r.Rezina,domiciliată în or.Florești str.Dacia-34/54,moldoveanca,cetățeanca Republicii Moldova,cu studii superioare,lucrează în calitate de executor-consultant al Oficiului de executare Florești, fără antecedente penale,

a fost condamnată în baza art. 190 alin.(2) lit.d) CP la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate. Totodată , a fost dispusă încasarea de la inculpata în beneficiul lui Cristinoi V. a sumei de 800 lei.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse mai sus , instanța de fond a constatat că , activînd în calitate de executor-consultant în Oficiul Florești al Departamentului de executare a deciziilor judiciare , numită în această funcției prin ordinul Ministerului Justiției al Republicii Moldova nr.37

din 20 mai 2002 și fiind funcționar public , abilitată potrivit Legii Republicii Moldova nr.443-XV din 24 decembrie 2004 , prin care a fost adoptat Codul de Executare al RM și Legii Serviciului Public al RM nr.443-XIII din 04 mai 1995 , cu anumite obligațiuni , a primit la 09 februarie 2004 spre executare titlu executoriu eliberat de către instanța de judecată a raionului Florești privind încasarea amenzii în sumă de 810 lei de la Cristinoi V., domiciliat în sat.Putinești , r-ul Florești.

Având în gestiunea sa procedura de executare nr.1-296 în privința lui Cristinoi V., la 12 iunie 2006 , folosindu-se de situația de serviciu, din interes material , având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane , prin înșelăciune , manifestată prin necomunicarea debitorului Cristinoi V.a încheierii judecătoreiei Florești din 23 decembrie 2005 , nr.191 , privind înlocuirea măsurii de pedeapsă stabilită prin decizia judecătoreiei Florești din 06 ianuarie 2004 , din restanța amenzii neachitate în arest administrativ pe un termen de 30 de zile , a primit în biroul său de serviciu de la ultimul suma de 800 lei pentru achitarea amenzii , pe care ulterior a însușit-o.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel procurorul , care a criticat-o în latura pedepsei penale. Consideră că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.65 CP și neîntemeiat nu a privat-o pe inculpata de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate în Departamentul de executare a deciziilor judiciare. A solicitat casarea parțială a sentinței , rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ivanciuc V.să fie condamnată în baza art.190 alin.(2) lit.d) CP la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții în Departamentul de executare a deciziilor judiciare pe un termen de 3 ani.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond , sentința adoptată a fost contestată și de către inculpata Ivanciuc V.. Aceasta consideră că a fost condamnată ilegal , deoarece nu a însușit suma de 800 lei , iar sentința de condamnare este bazată pe probe contradictorii , declarațiile lui Cristinoi V. prezintă o înscenare și învinuire falsă. Este de părerea că cauza nu a fost judecată sub toate aspectele , complet și obiectiv. Solicită casarea sentinței adoptate cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.d) CP cu respingerea acțiunii civile înaintate de către Cristinoi V..

Curtea de Apel Bălți prin decizia sa din 13 mai 2009 a respins ca nefondat apelul procurorului și a admis apelul inculpatei, cu casarea sentinței contestate , rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ivanciuc

V. a fost achitată de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.d) CP din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Hotărîrea instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procuror în temeiurile pct.6) și 12) alin.(1) art.427 CPP pe motivul ilegalității și pasibilității casării , deoarece este în contradicție cu probele examinate în ședința instanțelor de fond și de apel.

În urma examinării cauzei în ordine de recurs , Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 10 noiembrie 2009 a admis recursul ordinar declarat de procuror , a casat decizia instanței de apel din 13 mai 2009 în cauza penală în privința lui Ivanciuc V. cu trimiterea pentru rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată din motivul că pînă a judeca apelul în fond , instanța de apel urma să se expună dacă apelurile au fost depuse în termen , verificînd motivele omiterii acestuia.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10 februarie 2010, apelul procurorului I.Prodan și apelul inculpatei Ivanciuc V. împotriva sentinței judecătoreiei Sîngerei din 03 decembrie 2008 au fost respinse ca nemotivat depuse peste termenul prevăzut de lege , cu menținerea sentinței fără modificări.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel , condamnată Ivanciuc V. a declarat recurs ordinar , prin care a solicitat casarea acesteea cu achitarea sa. A invocat faptul că instanța de apel neîntemeiat a respins ca depusă peste termen cererea sa de apel fiindcă conform procesului – verbal al ședinței de judecată din 03 decembrie 2009 a fost pronunțată sentință , fără indicarea faptului dacă a fost citită aceasta integral sau doar dispozitivul , iar semnătura despre primirea sentinței la 03 decembrie 2008 nu aparține ei , ea fiind contrafăcută , a primit copia sentinței la data de 12 ianuarie 2009 , la fel nu a fost anunțată în scris despre semnarea procesului – verbal și neîntemeiat a fost respins demersul apărării privind interogarea martorului Ciorba A..

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție prin decizia din 05 octombrie 2010 a admis recursul ordinar declarat de inculpata Ivanciuc V., a casat decizia instanței de apel din 10 februarie 2010 cu trimiterea pentru rejudecare în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată , ajungând la soluția respingerii apelului declarat de către inculpata că nu a indicat concret acea bază probantă ce ar dovedi pronunțarea sentinței integrale , la rejudecarea cauzei nu a ținut cont nici de prevederile art.336 alin.(5) CPP.

În ședința instanței de apel procurorul participant N.Bobu a declarat că pe parcursul judecării cauzei în ordine de apel apelul declarat de către procuror a fost retras , dar dat fiind faptul că Curtea Supremă de Justiție a casat hotărârile adoptate cu trimiterea cauzei pentru rejudecare , nu susține apelul procurorului și solicită să fie respins ca nefondat. Totodată , propune respingerea apelului declarat de către inculpata Ivanciuc V. ca depus peste termen.

Inculpata și apărătorul care o asistă au susținut apelul personal în sensul declarat , consideră că a fost depus în termen și solicită casarea sentinței atacate ca ilegală și neîntemeiată. Cât privește propunerea procurorului participant la judecarea cauzei de a respinge ca nefondat apelul declarat de partea acuzării , nu au nimic împotrivă.

Verificând argumentele invocate în apeluri în raport cu materialele cauzei și cu prevederile legii penale și de procedură penală , Colegiul penal reține următoarele.

Potrivit prevederilor art.402 alin.(2) CPP , termenul de apel este de 15 de zile de la data pronunțării sentinței integrale sau , în cazul înaintării cererii în condițiile art.399 alin.(2) CPP , de la data înmînării copiei de pe sentință redactată , dacă legea nu dispune altfel.

Din materialele cauzei reiese că instanța de fond a pronunțat sentința atacată la 03 decembrie 2010. Conform procesului-verbal al ședinței de judecată judecarea cauzei a avut loc în prezența procurorului , inculpatei și apărătorului , cu adoptarea unei sentințe integrale. Procurorul a atacat cu apel sentința la 23 decembrie 2008 , iar inculpata la 28 ianuarie 2009.

În același timp, Ivanciuc V. afirmă că instanța de fond a pronunțat doar dispozitivul sentinței. În apelul său procurorul la fel menționează că la

data de 03 decembrie 2008 , în ședință publică , a fost pronunțat doar dispozitivul sentinței de condamnare.

Mai mult , instanța de fond nu a respectat prevederile art.336 alin.(5) CPP , conform cărora la judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel, desfășurarea ședinței de judecată se consemnează în procesul-verbal întocmit de grefier. Procesul-verbal se scrie la computer și se păstrează în modul stabilit de Consiliul Superior al Magistraturii. În cazul în care nu este posibilă utilizarea computerului, procesul-verbal se scrie de mână, fiind ulterior scris la computer. Pentru a asigura plenitudinea procesului-verbal, în cadrul ședințelor de judecată se utilizează mijloace de înregistrare audio și/sau video ori alte mijloace tehnice. Utilizarea mijloacelor tehnice pentru înregistrarea ședinței de judecată se consemnează în procesul-verbal. În cazul în care utilizarea acestora nu este posibilă, judecătorul dispune, printr-o încheiere motivată, desfășurarea ședinței de judecată în lipsa mijloacelor de înregistrare audio și/sau video ori a altor mijloace tehnice , enunțarea infracțiunii pentru care inculpatul a fost trimis în judecată și legea în care a fost încadrată fapta.

Este de menționat și faptul că inculpata neagă primirea copiei de pe sentință la 03 decembrie 2008 și afirmă că semnătura nu-i aparține ei. În legătură cu aceste circumstanțe copia de pe sentință i-a fost înmînată la 12 ianuarie 2009 , fapt pentru care a și semnat.

Prin urmare , întârzierea este determinată de motive întemeiate , în virtutea cărui fapt apelurile declarate urmează a fi repuse în termen.

Potrivit dispoziției art.384 CPP sentința instanței de judecată trebuie să fie legală , întemeiată și motivată.

Colegiul penal reține și prevederile art.414 alin.(1) și (2) CPP conform cărora instanța de apel , judecînd apelul , verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță , conform materialelor din dosar , și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Totodată , instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra , la cererea părților , orice probe noi pe care le consideră necesare.

Procesul penal în cauza lui Ivanciuc V. a fost pornit la 03 august 2007 în baza art.190 alin.(2) CP (f.d.1) , în urma unei bănuieli că , activînd în calitate de executor-consultant în Oficiul Florești al Departamentului de executare a deciziilor judiciare și folosind situația sa de serviciu , prin înșelăciune , la 12 iunie 2006 a dobîndit ilicit de la Cristinoi V. 800 lei.

În continuare , prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 18 august 2007 a fost recunoscută în calitate de bănuît (f.d.57).

Potrivit prevederilor art.63 alin.(2) CPP organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a

fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate mai mult de 3 luni , iar cu acordul Procurorului General și al adjuncților săi , mai mult de 6 luni.

În legătură cu prevederile descrise , prin ordonanța procurorului interimar în procuratura r-lui Florești I.Prodan din 27 august 2007 , confirmată de procurorul adjunct ale aceleeași procuraturi V.Ivanciuc a fost scoasă de sub urmărirea penală pe motivul ca persoana și probele acumulate pînă la adoptarea ordonanței nu sunt suficiente și concludente pentru a o menține în calitate de bănuită și a o pune sub învinuire (f.d.72).

Contrar prevederilor art.22 și alin.(4) art.287 CPP procurorul r-lui Florești prin ordonanța din 29 octombrie 2009 a anulat ordonanța din 27 august 2007 privind scoaterea lui Ivanciuc V. de sub urmărire penală ca ilegală și neîntemeiată (f.d.85).

În motivarea soluției descrise se arată că la momentul adoptării ei au fost audiați în calitate de martori Bogdan L., Popovici V., Moroșanu A., Tîltu V., Postolachi T. și Chiba O., declarațiile cărora coroborate cu alte probe pe cauza penală presupun comiterea de către Ivanciuc V. a infracțiunii de care se bănuiește.

În ordinea prevăzută de art.281 CPP Ivanciuc V. a fost pusă sub învinuire în baza art.190 alin.(2) lit.d) CP cu trimiterea cauzei în judecată , care a adoptat soluția atacată.

În opinia Colegiului penal , acțiunile de urmărire penală efectuate de către organul de urmărire penală după scoaterea lui Ivanciuc V. de sub urmărire penală , sunt contrare prevederilor art.22 și alin.(4) art.287 CPP.

Colegiul constată că ordonanța din 27 august 2007 privind scoaterea lui Ivanciuc V. de sub urmărire penală a fost anulată fără a avea careva temei legal. Majoritatea martorilor la care face trimitere procurorul , cum ar fi Bogdan L., Cristinoi V., Popovici V., Moroșanu A., deja erau audiați de organul de urmărire penală.

Mai mult , Colegiul ține cont de prevederile alin.(4) art.287 CPP , conform cărora urmărirea penală poate fi reluată numai dacă apar fapte noi sau recent descoperite ori un viciu fundamental în cadrul urmăririi precedente de natură să afecteze hotărîrea atacată.

La baza soluției sale de anulare a ordonanței privind scoaterea lui Ivanciuc V. de sub urmărire penală procurorul nu pune temeiurile stipulate în art.287 alin.(4) CPP.

Din cele enumerate rezultă că organul de urmărire penală a încălcat un drept fundamental stipulat în art.4 din Protocolul nr.7 la Convenția europeană – dreptul persoanei de a nu fi urmărită , judecată sau pedepsită de mai multe ori pentru aceeași faptă.

În consecință , Colegiul ține cont și de faptul că prin Hotărîrea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr.26 din 25 noiembrie 2010 a fost declarat drept neconstituțional alin.(6) al art.63 CPP , care acordă posibilitate organului de urmărire penală , în cazul încetării de drept a calității de bănuț în legătură cu expirarea termenelor indicate în alin.(2) al acestui articol , în cazul acumulării ulterioare a probelor suficiente , să pună persoana sub învinuire pentru aceeași faptă.

Prin urmare , procurorul ilegal , după două luni, a anulat prin ordonanță scoaterea lui Ivanciuc V. de sub urmărire penală , pornită în baza art.190 alin.(2) lit.d) CP , înaintînd ei aceeași învinuire privind săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.d) CP fără a respecta prevederile art.22 și 287 CPP.

În atare împrejurări Colegiul apreciază ca ilegală sentința de condamnare a lui Ivanciuc V. în baza art. 190 alin.(2) lit.d) CP.

În conformitate cu art.275 pct.9) și 332 alin.(1) CPP în cazul în care pe parcursul judecării cauzei se constată existența circumstanțelor prevăzute de lege care condiționează executarea sau , după caz , exclude urmărirea penală , instanța , prin sentință motivată , încetează procesul penal în cauza respectivă.

Pentru motivele arătate , apelul inculpatei Ivanciuc V. urmează a fi admis cu casarea totală a sentinței atacate , rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Cât privește apelul declarat de către procuror , din considerentele expuse și ținînd cont de faptul că procurorul participant la judecarea cauzei în ordine de apel a solicitat respingerea apelului ca nefondat , urmează a fi adoptată soluția prevăzută de art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) CPP.

Acțiunea civilă înaintată de către Cristinoi V. urmează a fi lăsată fără soluționare , fapt ce nu-l împiedică să o înainteze în ordinea procedurii civile.

În temeiul art. 403 și art.415 alin.(1) pct.1) lit.c) , pct.2) CPP, Colegiul penal ,

DECIDE :

Repune în termen apelurile declarate de către procurorul în procuratura Florești Ion Prodan și inculpata **Ivanciuc Vera Gheorghe**.

Respinge ca nefondat apelul declarat de către procurorul în procuratura Florești Ion Prodan împotriva sentinței judecătorești Sîngerei din 03 decembrie 2008 în cauza lui **Ivanciuc Vera Gheorghe**.

Admite apelul declarat de către inculpata **Ivanciuc Vera Gheorghe**.

Casează total sentința judecătorei Sîngerei din 03 decembrie 2008 în cauza lui **Ivanciuc Vera Gheorghe** , rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Încetează procesul penal privind învinuirea lui **Ivanciuc Vera Gheorghe** de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.d) CP în temeiul prevăzut de art.275 pct.9) și 332 alin.(1) CPP.

A revoca în cauza lui **Ivanciuc Vera Gheorghe** măsura preventivă obligarea de a nu părăsi localitatea.

Prezenta decizie este executorie, dar poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni.

Președinte - judecător :

Judecători :